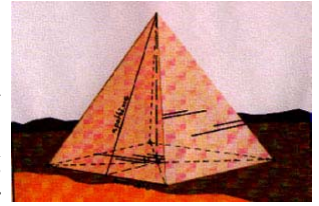

Bí mật xây kim tự tháp Kheops

Kim tự tháp khổng lồ Kheops có cạnh đáy dài 220m, mặt đáy gồm 24.200 khối đá, mỗi khối có kích thước 1m x 1m x 2m, nặng hơn hai tấn... Bao nhiêu giả thuyết của các nhà khoa học hiện đại vẫn không lý giải được tại sao người Ai Cập lại có thể xây dựng được một công trình phức tạp với những khối đá khổng lồ được đưa lên cao như vậy. Kheops còn bí ẩn hơn khi nó tự tạo ra một "từ trường" kỳ lạ trong lòng tháp có thể giữ rau quả tươi nguyên hay làm cho kim loại đã gỉ sáng lên.

Những điểm chết lý tưởng trong không gian!

Theo tính toán của các nhà xây dựng, khoa học... thì bằng những cách thô sơ như dùng các con lăn trực tải... con người có thể đưa được các khối đá khổng lồ, nặng vài tấn lên cao. Alexander Grigoriev, một chuyên gia xây dựng của Ukraina, đã đề xướng cách xây dựng Kim tự tháp bằng cách "kích thủy lực" với hệ thống pítông nâng rất phức tạp. Với tính toán của ông này thì chỉ mất hai năm là có thể xây được một kim tự tháp. Thời gian đó phù hợp với thời gian ướp xác của một pharaon từ lúc qua đời. Tuy vậy cách xây dựng của Grigoriev hoàn toàn không tạo ra được "từ trường" giống như ở trong lòng kim tự tháp cổ đại.

Điều các nhà khoa học kinh ngạc và khó hiểu nhất là không hiểu "sức mạnh" từ trường đó phát ra từ đâu. Nếu như chỉ chồng những khối đá lên nhau thì ngày nay, bằng công nghệ xây dựng hiện đại, nhiều nơi đã xây được các mô hình kim tự tháp với các thông số kỹ thuật xây dựng y hệt những toà kim tự tháp cổ đại. Nhưng bí mật trên vẫn không phát lộ. Từ lực phát ra trong lòng kim tự tháp mạnh đến mức có thể làm sáng một thanh gương bị cùn gỉ trong thời gian ngắn hay giữ rau quả tươi trong nhiều tuần. Ban đầu các nhà khoa học cho rằng các pharaon đã chôn một lượng vũ khí khổng lồ trong lòng đất. Nhưng các máy dò kim loại không phát hiện bất cứ một dấu hiệu nào. Nhiều người mê tín thì coi từ lực đó chính là linh hồn bất tử của các pharaon. Nếu những điều ước đoán trên không đúng thì phải chăng chính "tự thân" kết cấu của kim tự tháp đã tạo ra từ lực kỳ lạ đó. Nhưng các nhà xây dựng hiện đại đã dập khuôn mô hình kim tự tháp và đã thất bại.

Như vậy có thể bí mật nằm trong một điều chúng ta hầu như không ngờ tới. Đó chính là không gian. Những kiến thức toán học, đặc biệt là hình học của người Ai Cập xưa vẫn còn rất nhiều điều mới mẻ và bổ ích với toán học hiện đại. Theo những hình vẽ trên các hang động cổ thì các nhà khoa học xưa tính toán rằng một vật thể tồn tại trên mặt đất có thể chịu tác động từ nhiều nguồn lực bên ngoài. Hơn nữa, bản chất của vật đó cũng tạo ra một vùng "từ trường" (thuật ngữ hiện đại). Trong một hình vẽ mô tả điều đó, một vật trên Trái Đất này có thể chịu tác động bởi nguồn lực từ Mặt Trời, Trái Đất, Mặt Trăng, chòm sao Đại Hùng... Nó còn có thể chịu tác động bởi một số nguồn lực khác nữa nhưng không lớn lắm. Nói chung, những lực này luôn tác động lên vật đó và thường "xô đẩy" vật theo một chiều hướng nào đó tùy theo khi đó lực của Mặt Trời mạnh hơn hay của các nguồn khác mạnh hơn. Thường thường lượng "từ lực" chênh lệch trên triết tiêu gần như trọn vẹn những lực của vật đó và các vật tương tác xung quanh. Thế cho nên, mọi vật mới luôn luôn "cố định trong đường biên" của chính mình.

Từ giả thuyết này, chúng ta quay lại nguồn lực bí ẩn "tự nhiên" trong lòng kim tự tháp. Để nguồn lực đó tồn tại tự nhiên, các nhà xây dựng dường như phải tính toán sao cho lượng "từ lực" chênh lệch đó càng nhỏ càng tốt. Theo cách tính toán của giả thuyết trên thì bắt buộc trong không gian phải tồn tại những "điểm chết" lý tưởng. Tại các điểm này, các nguồn lực tác động lên một vật gần như triệt tiêu nhau hoàn toàn. Sự triệt tiêu này không chỉ thoáng chốc mà nó dường như là vĩnh viễn. Nơi điểm đó, các nguồn lực tự nhiên tự cân đối và hài hoà ở số 0 lý

tưởng. Đây có lẽ chính là "tiền đề" cần thiết nhất cho việc xây dựng kim tự tháp. Chúng ta thử tưởng tượng trong không gian bao là có tồn tại những điểm 0 lý tưởng như vậy hay không? Câu trả lời này có lẽ người Ai Cập đã trả lời. Còn các nhà khoa học hiện đại cũng mới chỉ tiến gần đến câu trả lời khẳng định khi họ tìm ra những "lỗ đen" hay những khoảng "không gian lõm".

Như vậy chúng ta đã có thể giải mã bí mật nguồn từ lực kỳ lạ trong lòng kim tự tháp. Mặc dù không phải là tất cả những khối đá khổng lồ đó nhưng chắc chắn sẽ có một số khối đá tìm được vị trí tuyệt diệu đó và chúng chính là nguồn gốc của từ trường kỳ lạ này.

Đường xoáy tròn ốc bí ẩn

Trong thời hiện đại, bằng những máy móc tối tân nhất, chúng ta cũng không thể xác định rõ ràng những điểm 0 lý tưởng nằm trong không gian. Như vậy, công việc đó được các nhà xây dựng Ai Cập xưa tiến hành như thế nào cũng là một câu đố bí ẩn không kém cách họ xây kim tự tháp. Thiên nhiên đầy ắp các bí ẩn nhưng cũng trao cho con người các công cụ "tự nhiên" để giải đáp các bí ẩn đó. Đây là nguyên tắc đơn giản nhất và hiệu quả nhất mà như các nhà khoa học hiện đại đều vô tình quên mất. Nhưng đối với các nhà khoa học xưa, khi mà những nghiên cứu khoa học của họ còn gắn liền với các nghi thức tôn thờ những sức mạnh thần bí trong tự nhiên, thì bất kỳ một vật tồn tại nào cũng chính là một chìa khoá vàng mở vào những bí ẩn của thiên nhiên.

Qua nghiên cứu nhiều hình vẽ, chúng ta có thể thấy rằng hình xoáy tròn ốc được phân tích rất kỹ càng chứng tỏ các nhà xây dựng Ai Cập đã lưu ý đến cấu trúc thiên nhiên kỳ lạ này. Rất nhiều người không để ý đến những vỏ ốc đơn sơ ấy, nhưng trước khi giải mã bản của chúng, ta cần phải hiểu một điều mấu chốt khác. Để làm một thí nghiệm đơn giản (bất kỳ ai cũng làm được để có thể kiểm chứng phát hiện kỳ lạ sau) các nhà khoa học bắt những con ốc sống cho vào một bình thủy tinh với máy đo nhịp rung và đường đi của chúng. Sau khi làm quen với nơi ở mới, các con ốc bắt đầu tìm cách tiến lên mặt nước. Một số con bám vào thành thủy tinh và bò lên. Đây không phải là điều chúng ta cần lưu tâm. Điều kỳ diệu diễn ra ở những con còn lại. Có một số con ốc có một cách tiến lên mặt nước rất đặc biệt. Chúng khởi đầu từ mặt phẳng đáy bình thủy tinh, tiến lên mặt nước bằng tròn (khi miệng nó không còn bám vào đáy thủy tinh, tròn ốc sẽ tạo một đường xoáy bí ẩn để nổi lên mặt nước).

Các nhà khoa học đo lại các thông số và phát hiện một điều hết sức thú vị. Trong hình học, đường vuông góc giữa hai mặt phẳng trong tự nhiên được coi là khoảng cách ngắn nhất giữa hai mặt phẳng đó. Nhưng có lẽ trong môi trường nước, đường vuông góc giữa mặt nước và bề mặt đáy thì điều đó không còn chính xác nữa. Xét theo áp lực của các lực tác động vào một vật (ví dụ các loài sống dưới nước chẳng hạn...) con đường ngắn nhất không phải là đường vuông góc từ vật đó lên mặt nước. Đường đi lý tưởng nhất (và do đó ngắn nhất, nhanh nhất) chính là đường đi xoáy tròn của một con ốc. Các nhà khoa học quả quyết rằng, cấu trúc của vỏ ốc liên quan đến những điểm 0 lý tưởng và con ốc đã được thiên nhiên ban tặng cho một bộ áo kỳ diệu có thể "dung hoà" (hay đánh "trượt" đi) các lực tác động của tự nhiên lên mình nó. Từ đây chúng ta có thể hình dung các nhà xây dựng Ai Cập xây kim tự tháp như thế nào...

Thông thường mọi người vẫn quan niệm rằng chúng ta đang sống trong một không gian chiều thứ tư - một chiều không gian có làm đảo lộn mọi quy tắc trên mặt đất. Nhưng thực ra, chúng ta và sự vật luôn luôn chỉ "tồn tại" trong một chiều không gian. Điều này đã tạo ra sự chênh lệch rất lớn của các lực tác động tự nhiên như trên. Các khối đá khổng lồ cho dù có được (như cách xây dựng hiện đại) chồng theo nhiều mặt nghiêng khác nhau, nhưng rốt cục vẫn cùng nằm trên một chiều không gian.

Chúng ta thử hình dung, để nâng những khối đá lớn đó lên cao, các nhà xây dựng Ai Cập sẽ tạo ra một cái hồ rộng lớn ôm lấy cả khu đất xây dựng kim tự tháp. Mực nước sẽ dâng cao dần theo vị trí của các lớp khối đá được xây dựng. Khi dùng dây tải hoặc đòn bẩy (giả thiết cách nâng những khối đá một cách thô sơ nhất như vậy) để đưa một khối đá vào đúng vị trí thì công việc đó tiến hành trong môi trường nước đơn giản và nhẹ nhàng hơn rất nhiều so với tiến hành công việc đó bên ngoài. Nhưng xin được nhấn mạnh rằng, tác dụng của hồ nước nhân tạo này không nhằm mục đích để vận chuyển những khối đá một cách nhẹ nhàng hơn. Nó được tạo ra để các nhà xây dựng "truy tìm" được những điểm 0 lý tưởng trong không gian xây dựng.

Để làm công việc đó, người ta dùng một chiếc vỏ ốc khổng lồ (không thể làm một mô hình vỏ ốc được vì dù có nghệ nhân có mô phỏng tinh xảo đến đâu cũng không chính xác như tự nhiên) và cố gắng "kích" cho nó chuyển động từ nước lên mặt nước theo "cách đi" của con ốc tự nhiên. (Điều này đã được nghiên cứu kỹ càng từ trước). Sau khi khiến vỏ ốc chuyển động thật nhiều lượt đi từ một điểm cố định dưới đáy lên mặt nước (chú ý rằng mặt nước này luôn cao hơn vị trí tìm kiếm, tức là vị trí lý tưởng để đặt một khối đá vào), các nhà xây dựng để tính toán kỹ được điểm nào (gần vị trí giả định xây tầng đá nhất) nơi vỏ ốc đi qua chịu ít lực tác động nhất. Đây là điều hoàn toàn có thể tính toán được, nhất là khi chúng ta lại tìm kiếm điểm đó trong môi trường nước (môi trường "thực" hơn môi trường không khí). Chiếc vỏ ốc được dùng để đo tất cả những điểm xây dựng lý tưởng đã được xác định, công việc còn lại chỉ là chuyển những tảng đá khổng lồ vào đúng vị trí của nó.

Với kiến thức toán học kỳ lạ và bí ẩn của mình, các nhà xây dựng Ai Cập không chỉ tạo nên các kỳ quan thế giới mà dường như mô hình kim tự tháp còn chứa đựng một câu đố rất kỳ diệu về cuộc sống. Chính điều này (chứ không phải ý nghĩa của các mộ pharaoh) đã làm cho bao nhiêu thế hệ các nhà khoa học hiện đại tò mò và bỏ công sức nghiên cứu về những bí ẩn trong cách xây dựng kim tự tháp.

(Theo An Ninh Thế Giới)